

Obres escollides de Lenin en català

**CONDICIONS D'ADMISSIÓ DELS PARTITS EN
LA INTERNACIONAL COMUNISTA**

**V. I. LENIN
1920**

(2on Congrés de la Internacional Comunista)

Versió catalana establerta des de: *Los cuatro primeros congresos de la Internacional Comunista*, volum 1, Edicions Internacionals Sedov, (<http://grupgerminal.org/?q=node/194>)

Edicions internacionals Sedov

CONDICIONS D'ADMISSIÓ DELS PARTITS EN LA INTERNACIONAL COMUNISTA

El Primer Congrés constituent de la Internacional Comunista no va elaborar les condicions precises d'admissió dels partits en la III Internacional. En l'època en què es va desenrotllar el seu primer congrés, en la majoria dels països només existien tendències i grups comunistes.

El Segon Congrés de la Internacional Comunista es reuneix sota condicions diferents. En la majoria dels països existeixen ara, en compte de tendències i grups, partits i organitzacions comunistes.

Cada vegada amb major freqüència, partits i grups, que fins fa poc de temps pertanyien a la II Internacional i que ara voldrien adherir-se a la Internacional Comunista, s'hi dirigeixen sense per això haver-se convertit vertaderament en comunistes. La II Internacional està irremeiablement derrotada. Els partits intermedis i els grups del "centre", en considerar desesperada la seua situació, s'esforcen en recolzar-se en la Internacional Comunista, cada dia més forta, però, no obstant això, esperen conservar una "autonomia" que els permetria prosseguir la seua antiga política oportunista o "centrista". En una certa forma, la Internacional Comunista està de moda.

El desig d'alguns grups dirigents del "centre" d'adherir-se a la III Internacional ens confirma indirectament que la Internacional Comunista ha conquerit les simpaties de la gran majoria dels treballadors conscients de tot el món i constitueix una força que creix constantment.

La Internacional Comunista està amenaçada per la invasió de grups vacil·lants i indecisos que encara no han pogut trencar amb la ideologia de la II Internacional.

A més, certs partits importants (italià, suec) en què la seua majoria s'adhereix a les tesis comunistes, conserven encara al seu si nombrosos elements reformistes i socialpacifistes que només esperen l'ocasió per a recuperar-se, i sabotejar activament la revolució proletària, i anar, així, en ajuda de la burgesia i de la II Internacional.

Cap comunista ha d'oblidar les lliçons de la República dels Soviets hongaresa. La unió dels comunistes hongaresos amb els reformistes li va costar car al proletariat hongarès.

És per això que el 2on Congrés internacional considera el seu deure determinar de manera precisa les condicions d'admissió dels nous partits i indicar als partits ja afiliats les obligacions que els incumbeixen.

El 2on Congrés de la Internacional Comunista decideix que les condicions per a l'admissió en la Internacional són les següents:

1.- La propaganda i l'agitació diàries han de tenir un caràcter efectivament comunista i adequar-se al programa i a les decisions de la III Internacional. Tots els òrgans de la premsa del partit han d'estar redactats per comunistes de fermes conviccions que hagen expressat la seua devoció per la causa del proletariat. No és convenient parlar de dictadura proletària com si es tractés d'una fórmula apresada i d'ús corrent. La propaganda ha de ser feta de tal manera que la seua necessitat sorgisca per a tot treballador, per a tota obrera, per a tot camperol, per a tot soldat, dels mateixos fets de la vida quotidiana, sistemàticament posats en relleu per la nostra premsa. La premsa periòdica o d'un altre tipus i tots els serveis d'edicions han d'estar totalment sotmesos al Comitè Central del partit, ja siga aquest legal o il·legal. És inadmissible que els òrgans de publicitat abusen de la seua autonomia per a dur a terme una política no conforme amb la del partit. A les columnes de la premsa, en les reunions públiques, als sindicats, a les cooperatives, en totes parts on els partits de la III Internacional tinguen accés, hauran de criticar no sols la burgesia sinó també els seus còmplices, els reformistes de qualsevol classe.

2.- Tota organització desitjosa d'adherir a la Internacional Comunista ha de regular i sistemàticament separar dels llocs, tot i que siguin de poca responsabilitat, en el moviment obrer (organitzacions de partit, redaccions, sindicats, fraccions parlamentàries, cooperatives, municipalitats) els reformistes i "centristes" i reemplaçar-los per comunistes provats, sense por d'haver de reemplaçar, sobretot al començament, militants experimentats per treballadors provinents de les bases.

3.- En quasi tots els països d'Europa i Amèrica, la lluita de classes entra en el període de lluita civil. Sota aqueixes condicions, els comunistes no poden fiar-se de la legalitat burgesa. És el seu deure crear en totes parts, paral·lelament a l'organització legal, un organisme clandestí, capaç de complir en el moment decisiu amb el seu deure envers la revolució. En tots els països on, a conseqüència de l'estat de setge d'una llei d'excepció, els comunistes no tenen la possibilitat de desenrotllar legalment tota la seua acció, la concomitància de l'acció legal i de l'acció il·legal és indubtablement necessària.

4.- El deure de propagar les idees comunistes implica la necessitat absoluta de dur a terme una propaganda i agitació sistemàtiques i perseverants entre les tropes. Als llocs on la propaganda oberta presente dificultats a conseqüència de les lleis d'excepció, ha de ser realitzada il·legalment. Negar-se a fer-ho constituiria una traïció al deure revolucionari i, en conseqüència, incompatible amb l'afiliació a la III Internacional.

5.- És necessària una agitació racional i sistemàtica al camp. La classe obrera no pot triomfar si no és recolzada almenys per un sector dels treballadors del camp (jornalers agrícoles i camperols pobres) i si no ha neutralitzat amb la seua política almenys un sector del camp endarrerit. L'acció comunista al camp cobra en aquest moment una importància capital i ha de ser principalment producte de l'acció dels obrers comunistes en contacte amb el camp. Negar-se a realitzar-la o confiar-la en mans de semireformistes dubtosos significa renunciar a la revolució proletària.

6.- Tot partit desitjós de pertànyer a la III Internacional ha de denunciar tant al socialpatriotisme confés com al socialpacifisme hipòcrita i fals; es tracta de demostrar sistemàticament als treballadors que sense la liquidació revolucionària del capitalisme, cap tribunal d'arbitratge internacional, cap debat sobre la reducció d'armaments, cap reorganització "democràtica" de la Lliga de les nacions poden preservar la humanitat de les guerres imperialistes.

7.- Els partits desitjosos de pertànyer a la Internacional Comunista han de reconèixer la necessitat d'una ruptura total i definitiva amb el reformisme i la política centrista i preconitzar aqueixa ruptura entre els membres de les organitzacions. L'acció comunista conseqüent només és possible a aqueix preu.

La Internacional Comunista exigeix imperativament i sense discussió aquesta ruptura que ha de ser consumada en el menor termini possible. La Internacional Comunista no pot admetre que reformistes reconeguts com Turati, Kautsky, Hilferding, Longuet, MacDonald, Modigliani i altres, tinguen el dret a ser considerats com a membres de la III Internacional i estiguen hi representats. Semblant estat de coses faria assemblar massa la III Internacional a la II.

8.- En el problema de les colònies i de les nacionalitats oprimides, els partits dels països la burgesia dels quals posseeix colònies o oprimeix altres nacions han de tenir una línia de conducta particularment clara. Tot partit pertanyent a la III Internacional té el deure de denunciar implacablement les proeses d'"els seus" imperialistes a les colònies, de sostenir, no amb paraules sinó amb fets, tot moviment d'emancipació a les colònies, d'exigir l'expulsió de les colònies dels imperialistes de la metròpoli, de despertar en el cor dels treballadors del país sentiments vertaderament fraternals cap a la població treballadora de les colònies i les nacionalitats oprimides i dur a terme entre les tropes metropolitanes una contínua agitació contra tota opressió dels pobles colonials.

9.- Tot partit que desitge pertànyer a la Internacional Comunista ha de dur a terme una propaganda perseverant i sistemàtica als sindicats, cooperatives i altres organitzacions de masses obreres. Han de ser formats grups comunistes el treball tenaç i constant dels quals conquerirà els sindicats per al comunisme. El seu deure consistirà en revelar en tot moment la traïció dels socialpatriotes i les vacil·lacions del "centre". Aqueixos grups comunistes han d'estar totalment subordinats al conjunt del partit.

10.- Tot partit pertanyent a la Internacional Comunista ha de combatre amb energia i tenacitat la "Internacional" dels sindicats grocs fundada en Amsterdam. Han de difondre constantment als sindicats obrers la idea de la necessitat de la ruptura amb la Internacional groga d'Amsterdam. A més, ha de recolzar amb tota la seua força la unió internacional dels sindicats rojos adherida a la Internacional Comunista.

11.- Els partits desitjosos de pertànyer a la Internacional Comunista tenen com a deure revisar la composició de les seues fraccions parlamentàries, separar-ne els elements dubtosos, sotmetre'ls, no amb paraules sinó amb fets, al Comitè Central del partit, exigir de tot diputat comunista la subordinació de tota la seua activitat als vertaders interessos de la propaganda revolucionària i de l'agitació.

12.- Els partits pertanyents a la Internacional Comunista han de ser organitzats sobre el principi del centralisme democràtic. En una època com l'actual, de guerra civil aferrissada, el Partit Comunista només podrà exercir el seu paper si està organitzat del mode més centralitzat possible, si es manté una disciplina de ferro quasi militar i si el seu organisme central està proveït d'amplis poders, exerceix una autoritat inqüestionable i compta amb la confiança unànime dels militants.

13.- Els partits comunistes dels països on els comunistes militen legalment han de procedir a depuracions periòdiques de les seues organitzacions amb l'objecte de separar els elements interessats o petit burgesos.

14.- Els partits que desitgen pertànyer a la Internacional comunista han de recolzar sense reserves totes les repúbliques soviètiques en les seues lluites amb la contrarevolució. Han de preconitzar incansablement la negativa dels treballadors a transportar les municions i els equips destinats a l'enemic de les repúbliques soviètiques i prosseguir, ja siga legalment o il·legalment, la propaganda entre les tropes enviades a combatre a aqueixes repúbliques.

15.- Els partits que conserven fins a aqueix moment els antics programes socialdemòcrates han de revisar-los sense tardança i elaborar un nou programa comunista adaptat a les condicions especials del seu país i concebut d'acord amb l'esperit de la Internacional Comunista. És obligatori que els programes dels partits afiliats a la Internacional Comunista siguen confirmats pel Congrés internacional i pel Comitè Executiu. En el cas que aquest últim negue la seua aprovació a un partit, aquest podrà apel·lar al Congrés de la Internacional Comunista.

16.- Totes les decisions dels congressos de la Internacional Comunista, així com les del Comitè Executiu, són obligatòries per a tots els partits afiliats a la Internacional Comunista. En actuar en períodes de lluita civil aferrissada, la Internacional Comunista i el seu Comitè Executiu han de tenir en compte condicions de lluita molt variades en els diversos països i només adoptar resolucions generals i obligatòries en els problemes on això siga possible.

17.- D'acord amb tot el que precedeix, tots els partits adherents a la Internacional Comunista han de modificar el seu nom. Tot partit que desitge adherir-se a la Internacional Comunista ha d'anomenar-se: Partit Comunista de... (secció de la III Internacional Comunista). Aquest problema de denominació no és una simple formalitat sinó que també té una importància política considerable. La Internacional Comunista ha declarat una guerra sense quarter al vell món burgès i a tots els antics partits socialdemòcrates grocs. És fonamental que la diferència entre els partits comunistes i els vells partits "socialdemòcrates" o "socialistes" oficials que van vendre la bandera de la classe obrera siga més neta als ulls de tot treballador.

18.- Tots els òrgans dirigents de la premsa dels partits de tots els països estan obligats a imprimir els documents oficials importants del Comitè Executiu de la Internacional Comunista.

19.- Tots els partits pertanyents a la Internacional Comunista, o que sol·liciten la seua adhesió, estan obligats a convocar, el més ràpidament possible, en un termini de quatre mesos a partir del 2on Congrés de la Internacional Comunista a tot tardar, un Congrés Extraordinari a fi de pronunciar-se sobre aquestes condicions. Els comitès centrals han de controlar que les decisions del 2on Congrés de la Internacional Comunista siguen conegudes per totes les organitzacions locals.

20.- Els partits que desitgen mantenir la seua adhesió a la III Internacional però que encara no han modificat radicalment la seua antiga tàctica, deuen prèviament controlar que els 2/3 dels membres del seu Comitè Central i de les institucions centrals més importants estiguen compostos per camarades que ja abans del 2on Congrés es van pronunciar obertament per l'adhesió del partit a la III Internacional. Algunes excepcions poden ser fetes amb l'aprovació del Comitè Executiu de la Internacional Comunista. El Comitè Executiu es reserva el dret a fer excepcions amb els representants de la tendència centrista esmentats en el paràgraf 7.

21.- Els adherents al partit que rebutgen les condicions i les tesis establides per la Internacional Comunista han de ser exclosos del partit. El mateix ocorrerà amb els delegats al Congrés Extraordinari.

Edita: ***Germinal – nucli en defensa del marxisme***

Per a posar-te en contacte amb nosaltres: germinal_1917@yahoo.es

Visita la nostra pàgina: www.grupgerminal.org